

el.wikipedia.org

Josephus Flavius - Wikipedia

9-12 minutes

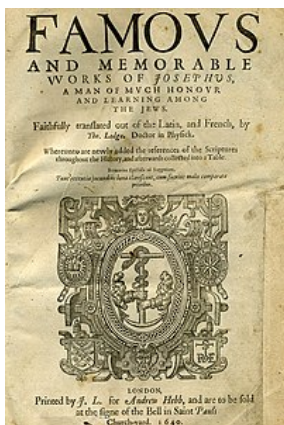
Josephus Flavius

Nume	Josephus Flavius
Naștere	37 Ierusalim , Iudeea (provincia romană)
Moarte	100 (63 de ani)
Ocupație / calități	autor ^[1] ^[2] ^[3] și istoric ^[4] ^[5]
cetățenie	 Roma antică
Copii	Flavius Hyrcanus , Flavius Simonides Agrippa și Flavius Justus

[Multimedia despre autor](#)

[date](#) (π • σ • ε)

Publicarea operelor lui Iosifus traduse de Thomas Lodz (1640)

Iosephus sau **Joseph ben Matthias** (37-100 d.Hr.) a fost un evreu savant, istoric și hagiografice , care sa născut în Ierusalim - apoi o parte din Roman Iudeea - de la tată preotească origine și mama de origine regală.

Iosif Flaviu a fost primul care a scris istoria [evreilor](#) în cartea sa *Arheologie evreiască* . ^[6]

Viața lui [[Edit](#) | [editarea codului](#)]

Primii ani [[Edit](#) | [editarea codului](#)]

S-a născut în anul 37 d.Hr. în [Ierusalim](#) , pe atunci parte a [Iudeii Romane](#) , de către un tată de familie preotească și o mamă de descendență regală, așa cum mărturisește în lucrarea sa *Viața* , în care autobiografiază. ^[7]

Învăță foarte bine legea evreiască de la o vârstă fragedă și cunoaște toate sectele religioase din vremea sa de la [esenieni](#) - cu care a trăit timp de trei ani sub numele de Van - până la farisei, [saduchei](#) și [zeloți](#) . Favorizarea sa este câștigată în cele din urmă de [farisei](#) (echivalentul [filozofilor stoici](#) greci , după cum spune el) și, în sfârșit, se găsește slujind în preoția [templului](#) la vârsta de 26 de ani, în 64 d.Hr. ^[8]

A întreprinde sarcini importante [[Edit](#) | [editarea codului](#)]

După un timp își asumă sarcini foarte importante. Mai exact, el intră într-o misiune diplomatică la [Roma](#) trimisă de Congresul evreiesc pentru a media împăratul și pentru a găsi o modalitate de a elibera din captivitate și închisoare unii preoți evrei guvernatorul roman Felix îl trimisese în lanțuit la împăratul [Nero](#) . În cele din urmă, prin cunoștința cu homosexualul și bufonul [Nero](#) , a întâlnit-o pe împărăteasa [Poppaia](#) , care l-a ajutat să-și atingă scopul. ^[9]

Revenind în patria sa, revoluția din 67 d.Hr. izbucnise deja. și la început se alătură porțiunii conservatoare, pro-romane și încearcă să convingă poporul să oprească răscola. Următoarea sarcină care i-a fost atribuită de Curte este să meargă în [Galileea](#) , singura provincie care nu se revoltase încă împotriva romanilor și să lucreze pentru a potoli oamenii și a-i convinge să predea armele. Ajuns în [Tiberiada](#) , capitala provinciei, se confruntă cu dificultăți de netrecut. Revoluționarii sunt mulți și atât de supărați și hotărâți încât nu poate face nimic. ^[9]

Schimbarea taberei [[Edit](#) | [editarea codului](#)]

În cele din urmă a schimbat tabăra și a devenit liderul întregii revoluții din regiune și generalul întregii administrații militare a rebelilor din toată [Galileea](#) . Acum suntem în 67 d.Hr. iar legiunile sub [Flavius Vespasian](#) fac un atac final împotriva Iudeii. După victoriile romanilor, Iosif este abandonat de soldații săi, dar nu renunță. Se închide cu cei care rămăseseră în cetatea [Iotapata](#) și decide să reziste asediului lui Vespasian. Durează 47 de zile. În cele din urmă este capturat de romani. El câștigă simpatia lui Vespasian datorită educației sale și a profeției sale - ceea ce se va dovedi în cele din urmă adevărat - că va deveni împărat. Vespasian îl umple cu onoruri considerându-l profet, îl umple cu daruri și, în schimb, adoptă numele de Vespasian, Flavius, se căsătorește cu un sclav general, devine un roman liber și îl însoțește pe fiul lui Vespasian, Titus, la asediul Ierusalimului. Toate acestea se întâmplă în 70 d.Hr. Titus capturează Ierusalimul și îi dă lui Iosif daruri mari, precum pământul, cărțile sfinte și bogățiile. Pe scurt, Iosif devine iubitorul puterii. ^[10] ^[11]

Mai târziu, Titus l-a dus la Roma, i-a acordat cetățenia romană, a primit o bursă lunară, a fost favorizat de toți flavienii, a divorțat de soție și s-a căsătorit cu un evreu, a avut alți copii cu ea și a început să scrie. A murit în [100 d.Hr.](#) la vârsta de 63 de ani. ^[7]

Opera sa [[Edit](#) | [editarea codului](#)]

Lucrările lui Iosif care au supraviețuit până în prezent sunt:

- *Despre războiul evreiesc* (7 cărți), scris între 75-79 d.Hr., pentru prima dată în [aramaică](#) , *pentru a fi folosit de barbari* ", după cum a scris el, și apoi în *greacă* . Aceste cărți încep cu revoluția macabeană, dar în formă

rezumativă, continuă cu descrierea detaliată a domniei lui Irod I și a ascensiunii lui Arhelau și se încheie cu revoluția din 67 d.Hr. la care a participat și el. ^[12]

- A doua sa lucrare este *Arheologia evreiască* (20 de cărți), care a fost finalizată în 93 sau 94 d.Hr. Această carte se adresează grecilor și tratează întreaga istorie a evreilor de la prima lor așezare în Țara Canaanului până la izbucnirea revoluției din 67 d.Hr. Sursele acestei cărți sunt desigur [Vechiul Testament](#), scrisoarea lui Aristea, anecdote biblice dintr-o sursă evreiască, dar și pasaje de la autori greci. ^[13]
- *Viața Sa*, o ramură a *arheologiei evreiești*. ^[14]
- *Potrivit lui Apion* (2 cărți), în care încearcă să reconstruiască toate acuzațiile aduse tribului său. ^[15] Primul care a tradus-o în latină a fost celebrul senator Cassiodor, ministru al regelui [ostrogot Theodoric](#), care în jurul anului 540 d.Hr. a decis să traducă toate operele lui Iosif în latină proastă, din cauza unei slabe cunoștințe a grecești. De asemenea, găsim multe extrase din lucrarea sa în scriitori eclesiastici precum Teofil din Antiohia și Eusebiu din Cezareea. Întreaga lucrare a fost găsită manuscrisă într-un codex din secolul al XI-lea, în codul laurentian al Florenței LXIX 22. Acest cod a fost elaborat pentru prima dată în secolul al XVII-lea, dar cea mai detaliată și științifică elaborare a fost făcută în 1889 de B. Niese. Traducerea latină a operei a fost tipărită pentru prima dată în 1480 la Verona de Peter Maufer și publicată în 1535 la Paris de Sigismund Gelenio. Textul grecesc original a fost tipărit pentru prima dată în 1544 la Basel, Elveția, de către Arlen. Alte publicații interesante sunt de Bernard (1700), L. ^[16]

Unii atribuie însă lui *Iosif* o altă lucrare, un alt discurs, intitulat *Iosif în discursul macabean „sau Despre împăratul rațiunii”*. ^[17] Patriarhul Photios în 887 d.Hr. în celebra sa bibliotecă, *Myriovivlo*, unde catalogează cărțile pe care le are și le-a citit, vorbește și despre următoarea carte „Citește: Iosif, *Discurs despre toate cauzele*” sau *altfel* Discurs despre toate substanțele '». Totuși, acolo unde el însuși recunoaște confuzia, scrie că unii consideră că această carte este opera lui Iustin, alții ai lui Irineu și unii îl pun pe Origen pe listă. ^[18]

Referințe [[Editați](#) | [editarea codului](#)]

- ↑ www.tandfonline.com/doi/pdf/10.1300/J078v12n02_06.
- ↑ muză.jhu.edu/reviste/sho/rezumate/v026/26.2.argall.html.
- ↑ (italiană) *Mirabile: Arhive digitale pentru cultura medievală*. SISMELE - ediții Galluzzo.
- ↑ www.nndb.com/oameni/631/000101328/.
- ↑ www.nytimes.com/2010/11/07/cărți/recenzie/Harrison-T.html; pagewanted = Totului.
- ⓘ *Flavius Josephus: istoricul evreu „oportunist” Dimitris Tsirikopoulos*. tsirikopoulos.org. Adus pe 3 ianuarie 2020.
- ↑ **Salt la:** **7.0** **7.1** Stoutenburg, Dennis; Feldman, Louis H.; Mason, Steve; Mason, Steve (2003). «**Antichități iudeene 1-4, Volumul 3 din Flavius Josephus: Traducere și comentariu**». *Journal of Biblical Literature* **122** (3): 566. doi: 10.2307/3268397. ISSN 0021-9231.. <http://dx.doi.org/10.2307/3268397>
- ↑ Harris, Stephen (1985). *Înțelegerea Bibliei: introducerea unui cititor*. Mayfield. ISBN 0-87484-696-X. 993415788.
- ↑ **Salt la:** **9.0** **9.1** "**FLAVIOS JOSEPH**". users.sch.gr. Arhivat din original la 28 decembrie 2019. Adus pe 3 ianuarie 2020.
- ↑ *„Împăratul care a construit Colosseumul a ucis 1.100.000 de evrei. Tit, împăratul pe care poporul îl adora - MACHINE OF TIME”*. www.mixanitouxronou.gr. Adus pe 3 ianuarie 2020.
- ↑ Josephus History of the Jewish War against the Romans.Carte E.III.1.p.207-213
- ↑ «**ΦΛΑΒΙΟΣ ΙΩΣΗΠΟΣ: 213. - Περί τοῦ Ἰουδαϊκοῦ πολέμου 6, 271-288, 300-309**». www.greek-language.gr. Adus pe 3 ianuarie 2020.
- ↑ Iosif «*Iosif Flavius. Antiquitas Judaeorum - greacă*». khazarzar.skeptik.net. Adus pe 3 ianuarie 2020.
- ↑ *IOSIF: RĂSPUNSURI (PRIMUL VOLUM)*.

15. ↑ "*Historiografie, greacă: conform lui Apion*". *www.psarasbooks.gr*. Adus pe 3 ianuarie 2020 .
16. ↑ Vaiopoulos, Vaios (în engleză). *TRADUCERI LATINE DE LUCRĂRI GRECI ÎN VESTUL CRESTIN*..
https://www.academia.edu/21628158/%CE%9B%CE%91%CE%A4%CE%99%CE%9D%CE%99%CE%9A%CE%95%CE%9C%CE%95%CE%A4%CE%91%CE%A6%CE%A1%CE%91%CE%A3%CE%95%CE%99%CE%A3_%CE%95%CE%9B%CE%9B%CE%97%CE%9D%CE%99%CE%9A%CE%A9%CE%9D_%CE%95%CE%A1%CE%93%CE%A9%CE%9D_%CE%A3%CE%A4%CE%97_%CE%A7%CE%A1%CE%99%CE%A3%CE%A4%CE%99%CE%91%CE%9D%CE%99%CE%9A%CE%97_%CE%94%CE%A5%CE%A3%CE%97
17. ↑ *Josephus Flavios (1544). Flavius Josephus δουδαικοις ἀρχαιολογίας λόγοι K 'Ιουδαικῆς ἀλώσεως λόγοι Z ':* *Περὶ ἀρχαιότητος Ἰουδαίων κατὰ Ἀπίωνος λόγοι B'.* *Εἰς τοὺς Μακκαβαίους λόγος, ἢ Περὶ αὐτοκράτορος λογισμοῦ* .
18. ↑ *Declerck, José (10 septembrie 2018). Liber II (De rerum humanarum natura et statu): Zweite Rezension / Erster Halbband* . Walter de Gruyter GmbH & Co KG. ISBN 978-3-11-055671-1 .

Legături externe [[Edit](#) | [editarea codului](#)]

- Lucrările lui Flavius Josephus (engleză)
- Resurse științifice pentru studiul lui Flavius Josephus

- WorldCat
- VIAF : 22143666
- EBE : 99756
- BiblioNet : 26532
- LCCN : n80015583
- ISNI : 0000 0001 2123 5616
- GND : 118640003
- SELIBR : 191979

Linkuri către [liste de termeni standard](#)

- SUDOC : 026940434
- BNF : cb11909011p (date)
- BIBSYS : 90057636
- NLA : 35254596
- NDL : 00444936
- NKC : jn19981001581
- ICCU : IT \ ICCU \ BVEV \ 003796
- BNE : XX901356
- CiNii : DA00423434